

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 9. novembra 2017*

„Pritožba – Državne pomoči – Člen 107(1) PDEU – Javna služba radiodifuzije – Ukrepi danskih organov glede danskega ponudnika radijskih in televizijskih programov TV2/Danmark – Pojem ‚pomoč, ki jo dodeli država članica, ali pomoč iz državnih sredstev‘ – Sodba Altmark“

V zadevi C-656/15 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 7. decembra 2015,

Evropska komisija, ki jo zastopajo B. Stromsky, T. Maxian Rusche in L. Grønfelddt, agenti, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

pritožnica,

ob intervenciji

Nadzornega organa EFTA, ki ga zastopajo C. Zatschler, M. Schneider, Í. Isberg in C. Perrin, agenti,

intervenienta v pritožbenem postopku,

druge stranke v postopku so

TV2/Danmark A/S s sedežem v Odenseju (Danska), ki jo zastopa O. Koktvedgaard, odvetnik,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Kraljevina Danska, ki jo zastopa C. Thorning, agent, skupaj z R. Holdgaardom, odvetnikom,

Viasat Broadcasting UK Ltd s sedežem v West Draytonu (Združeno kraljestvo), ki jo zastopata M. Honoré in S. Kalsmose-Hjelmborg, odvetnika,

intervenientki na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta (poročevalka), predsednica senata, C. G. Fernlund, A. Arabadjiev, S. Rodin in E. Regan, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

* Jezikaki postopka: danščina in angleščina.

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 30. maja 2017

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Evropska komisija s pritožbo predlaga delno razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 24. septembra 2015, TV2/Danmark/Komisija (T-674/11, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2015:684), s katero je to, prvič, Sklep Komisije 2011/839/EU z dne 20. aprila 2011 o ukrepih, ki jih izvaja Danska (C 2/03) za TV2/Danmark (UL 2011, L 340, str. 1, v nadaljevanju: sporni sklep) razglasilo za ničen v delu, v katerem je Komisija štela, da so prihodki iz oglaševanja za leti 1995 in 1996, nakazani družbi TV2/Danmark prek sklada TV2, državne pomoči, in drugič, v preostalem delu tožbo družbe TV2/Danmark A/S za razglasitev delne ničnosti tega sklepa zavrnilo.

Dejansko stanje

- 2 TV2/Danmark je danska družba za radiodifuzijo, ki je bila ustanovljena leta 1986. Najprej je bila ustanovljena v pravni obliki avtonomnega državnega podjetja, nato pa je bila z računovodskimi in davčnimi učinki od 1. januarja 2003 spremenjena v delniško družbo. TV2/Danmark je druga javna televizijska postaja na Danskem, prva pa je Danmarks Radio.
- 3 Naloga družbe TV2/Danmark je ustvarjati in oddajati nacionalne in regionalne televizijske programe. To oddajanje lahko poteka zlasti prek radijske opreme, satelitskih ali kabelskih sistemov. Obveznosti javne službe, ki veljajo za družbo TV2/Danmark, določi minister za kulturo.
- 4 Poleg javnih ponudnikov radijskih ali televizijskih programov delujejo na celotnem danskem trgu televizijskih dejavnosti tudi komercialni ponudniki radijskih ali televizijskih programov. Zlasti gre na eni strani za družbo Viasat Broadcasting UK Ltd (v nadaljevanju: Viasat) in na drugi za skupino, ki jo sestavljata družbi SBS TV A/S in SBS Danish Television Ltd (v nadaljevanju: SBS).
- 5 Družba TV2/Danmark je bila ustanovljena z državnim obrestnim posojilom, njeno dejavnost pa naj bi kot dejavnost družbe Danmarks Radio financirali s prihodki iz prispevka, ki ga plačujejo vsi danski televizijski gledalci. Vendar se je zakonodajalec odločil, da bo drugače kot družba Danmarks Radio družba TV2/Danmark imela možnost prejemati tudi prihodke iz oglaševalske dejavnosti.
- 6 Na podlagi pritožbe, ki jo je 5. aprila 2000 vložila družba SBS Broadcasting SA/Tv Danmark, je sistem financiranja družbe TV2/Danmark preučila Komisija v Odločbi z dne 19. maja 2004 o ukrepih, ki jih izvaja Danska za TV2/Danmark (2006/217/ES) (UL 2006, L 85, str. 1, in popravek v UL 2006, L 368, str. 112, v nadaljevanju: odločba TV2 I). Ta odločba je obsegala obdobje od leta 1995 do leta 2002 in se je nanašala na te ukrepe: prihodke iz prispevka, nakazila iz skladov za financiranje družbe TV2/Danmark (sklada TV2 in Radiofonden), *ad hoc* dodeljene zneske, oprostitev plačila davka od dohodkov pravnih oseb, izvzetje od plačila obresti in obrokov za posojila, odobrena družbi TV2/Danmark ob ustanovitvi, državno poroštvo za posojila za poslovanje in ugodne plačilne pogoje za pristojbino družbe TV2/Danmark za uporabo oddajne frekvence, ki pokriva vso državo (v nadaljevanju: skupaj: zadevni ukrepi). Nazadnje, preiskava Komisije se je nanašala tudi na licenco družbi TV2/Danmark za oddajanje prek lokalnih frekvenc v omrežje in na obveznost vseh lastnikov antenskih inštalacij, da prek svojih inštalacij prenašajo javne programe družbe TV2/Danmark.

- 7 Po preizkusu zadevnih ukrepov je Komisija ugotovila, da pomenijo državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU, saj naj bi sistem financiranja družbe TV2/Danmark, namenjen kritju stroškov njenega opravljanja javne službe, ne izpolnjeval drugega in četrtega od štirih pogojev, ki jih je postavilo Sodišče v sodbi z dne 24. julija 2003, *Altmark Trans in Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415, v nadaljevanju v zvezi s temi pogoji: pogoji *Altmark*).
- 8 Komisija je poleg tega ugotovila, da so navedene pomoči, ki jih je Kraljevina Danska odobrila družbi TV2/Danmark med letoma 1995 in 2002, združljive z notranjim trgovom na podlagi člena 106(2) PDEU, razen zneska 628,2 milijona danskih kron (DKK) (približno 85 milijonov EUR), ki ga je opredelila za „prekomerno nadomestilo“. Tako je Kraljevini Danski naložila, da mora zagotoviti, da družba TV2/Danmark vrne ta znesek z obrestmi.
- 9 Zoper odločbo TV2 I so bile vložene štiri ničnostne tožbe, na eni strani od družbe TV2/Danmark (zadeva T-309/04) in Kraljevine Danske (zadeva T-317/04) ter na drugi strani od konkurentov družbe TV2/Danmark, družbe Viasat (zadeva T-329/04) in skupine SBS (zadeva T-336/04).
- 10 Splošno sodišče je s sodbo z dne 22. oktobra 2008, *TV2/Danmark in drugi/Komisija* (T-309/04, T-317/04, T-329/04 in T-336/04, EU:T:2008:457) navedeno odločbo razglasilo za nično. Splošno sodišče je v sodbi presodilo, da je Komisija pravilno ugotovila, da naloge javne službe, zaupane družbi TV2, ustrezajo opredelitvi storitev splošnega gospodarskega pomena na področju radiodifuzije. Vendar je ugotovilo tudi, da odločba TV2 I iz več razlogov ni zakonita.
- 11 Tako je Splošno sodišče, prvič, pri obravnavanju vprašanja, ali ukrepi iz odločbe TV2 I obsegajo državna sredstva, ugotovilo, da Komisija ni obrazložila svoje presoje glede tega, zakaj je prihodke iz oglaševanja za leti 1995 in 1996 *de facto* štela za državna sredstva. Drugič, Splošno sodišče je ugotovilo, da preizkus Komisije glede vprašanja, ali sta izpolnjena drugi in četrty pogoj *Altmark*, ne temelji na natančni analizi konkretnih pravnih in ekonomskih okoliščin, na podlagi katerih je bil določen znesek prispevka, ki pripade družbi TV2/Danmark. Zato je sklenilo, da odločba TV2 I glede tega vprašanja ni bila dovolj obrazložena. Tretjič, Splošno sodišče je ugotovilo, da tudi ugotovitve Komisije v zvezi s presojo združljivosti pomoči glede na člen 106(2) PDEU, zlasti v zvezi s prekomernim nadomestilom, niso bile dovolj obrazložene. Po mnenju Splošnega sodišča je bila ta nezadostna obrazložitev posledica tega, da ni bilo natančnega preizkusa konkretnih pravnih in ekonomskih okoliščin, ki so bile odločilne pri določitvi zneska prispevka, ki je pripadel družbi TV2/Danmark v obdobju, ki je predmet preiskave.
- 12 Po razglasitvi ničnosti odločbe TV2 I je Komisija ponovno preučila zadevne ukrepe. Tokrat se je posvetovala s Kraljevino Dansko in družbo TV2/Danmark ter poleg tega pridobila pripombe tretjih strani.
- 13 Po koncu tega postopka je Komisija sprejela sporni sklep.
- 14 Ta sklep se nanaša na ukrepe, ki so bili glede družbe TV2/Danmark sprejeti od leta 1995 do leta 2002. Vendar je Komisija v svoji analizi upoštevala tudi ukrepe dokapitalizacije, ki so bili sprejeti leta 2004 zaradi odločbe TV2 I.
- 15 Komisija je v spornem sklepu vztrajala pri svojem stališču glede opredelitve zadevnih ukrepov za „državno pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU. Najprej je štela, da so prihodki iz oglaševanja za leti 1995 in 1996 državna sredstva, nato pa je ob preverjanju obstoja selektivne prednosti ugotovila, da zadevni ukrepi ne izpolnjujejo drugega in četrtega pogoja *Altmark*. V odločbi TV2 I je Komisija

ugotovila, da je znesek 628,2 milijona DKK (približno 85 milijonov EUR) prekomerno nadomestilo, ki ni združljivo s členom 106(2) PDEU, v spornem sklepu pa je štela, da je ta znesek primerna kapitalska rezerva za družbo TV2/Danmark. V izreku tega sklepa je tako navedla:

„Člen 1

Ukrepi, ki jih je Danska izvedla v korist TV2/Danmark med letoma 1995 in 2002 v obliki prihodkov iz naročnin [prispevka], in drugi ukrepi, obravnavani v tem sklepu, so združljivi z notranjim trgov v smislu člena 106(2) [PDEU].“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 16 Družba TV2/Danmark je 30. decembra 2011 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev delne ničnosti spornega sklepa.
- 17 Družba TV2/Danmark je Splošnemu sodišču predlagala, naj sporni sklep razglasi za ničn v delu, v katerem je Komisija ugotovila, da so bili zadevni ukrepi državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU.
- 18 Podredno je družba TV2/Danmark Splošnemu sodišču predlagala, naj sporni sklep razglasi za ničn v delu, v katerem je Komisija ugotovila, da:
 - so bili vsi zadevni ukrepi nove pomoči;
 - so bili prihodki iz prispevka, ki so bili od leta 1997 do leta 2002 preneseni na družbo TV2/Danmark ter nato preneseni na regionalne postaje družbe TV2/Danmark, državne pomoči, dodeljene družbi TV2/Danmark;
 - so bili prihodki iz oglaševanja, ki so bili v letih 1995 in 1996 ter ob ukinitvi sklada TV2 leta 1997 preneseni iz navedenega sklada na družbo TV2/Danmark, državne pomoči, dodeljene družbi TV2/Danmark.
- 19 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo sporni sklep razglasilo za ničn v delu, v katerem je Komisija štela, da so prihodki iz oglaševanja za leti 1995 in 1996, nakazani družbi TV2/Danmark prek sklada TV2, državne pomoči, v preostalem pa je tožbo zavrnilo.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

- 20 Nadzorni organ EFTA je 12. februarja 2016 v sodnem tajništvu Sodišča na podlagi člena 40, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije vložil predlog za intervencijo v tej zadevi v podporo predlogom Komisije. Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 11. marca 2016 temu predlogu ugodil.
- 21 Komisija s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
 - izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je bil z njo sporni sklep razglašen za ničn v delu, v katerem je Komisija ugotovila, da so prihodki iz oglaševanja za leti 1995 in 1996, nakazani družbi TV2/Danmark prek sklada TV2, državne pomoči;
 - zavrne tretji tožbeni predlog, ki ga je družba TV2/Danmark podredno navedla na prvi stopnji, in
 - družbi TV2/Danmark naloži plačilo stroškov.

- 22 Družba TV2/Danmark Sodišču predlaga, naj:
- pritožbo zavrne in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 23 Nadzorni organ EFTA Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je bil z njo sporni sklep razglašen za ničen z obrazložitvijo, da je bilo z njim ugotovljeno, da so prihodki iz oglaševanja za leti 1995 in 1996 državne pomoči in
 - zavrne tretji tožbeni predlog, ki ga je družba TV2/Danmark podredno navedla na prvi stopnji.
- 24 Družba Viasat Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je bil z njo sporni sklep, s katerim je bilo ugotovljeno, da so prihodki iz oglaševanja, nakazani v letih 1995 in 1996 družbi TV2/Danmark prek sklada TV2, ukrepi pomoči, razglašen za ničen;
 - zavrne tretji tožbeni predlog, ki ga je družba TV2/Danmark podredno navedla v postopku pred Splošnim sodiščem, in
 - družbi TV2/Danmark naloži plačilo stroškov.
- 25 Kraljevina Danska Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne.

Pritožba

Trditve strank

- 26 Komisija v utemeljitev pritožbe navaja en sam pritožbeni razlog, s katerim v bistvu trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je presodilo, da je Komisija prihodke iz oglaševanja za leti 1995 in 1996, ki jih je družba TV2 Reklame A/S prek sklada TV2 prenesla na družbo TV2/Danmark, napačno opredelila za „državno pomoč“, napačno razlagalo pojem „državna sredstva“ v smislu člena 107(1) PDEU.
- 27 Komisija glede tega meni, da ker je družba TV2 Reklame javno podjetje, katerega edini delničar je danska država, je bila ta družba popolnoma pod nadzorom te države in tej državi na razpolago, zato bi bilo treba njena sredstva šteti za državna sredstva v smislu te določbe.
- 28 Komisija zlasti trdi, da izvor navedenih sredstev za tako opredelitev ni upošteven in da to, da so bila ta sredstva sprva zasebna, ne pomeni, da niso državna.
- 29 Splošno sodišče pa naj bi s tem, da je v točkah 208, 211 in 212 izpodbijane sodbe presodilo, da je sredstva, ki prihajajo od tretjih oseb, kot so javna podjetja, mogoče šteti za državna sredstva le, kadar jih njihovi lastniki bodisi prostovoljno dajo državi na razpolago bodisi se jim odpovejo in jih upravlja država, napačno uporabilo pravo.
- 30 Komisiji se prav tako zdi brezpredmetno preverjati, ali država nadzira zadevna sredstva, saj nadzor države nad javnim podjetjem pomeni, da nadzira njegova sredstva.

- 31 Tako Komisija meni, da je Splošno sodišče s tem, da je v točkah 212, 214 in 215 izpodbijane sodbe v okviru presoje vprašanja, ali je danska država nadzirala sredstva, ki jih je družba TV2 Reklame prek sklada TV2 prenesla na družbo TV2, preozko razlagalo pojem „nadzor“, napačno uporabilo pravo.
- 32 V zvezi s tem Komisija trdi, da odločilni element ni odgovor na vprašanje, ali so danski organi, v obravnavani zadevi minister za kulturo, dejansko razpolagali s temi sredstvi in odločali o njihovi uporabi, temveč dejstvo, da so to možnost imeli. Tako naj bi okoliščina, da se je v letih 1995 in 1996 minister za kulturo odločil, da se celotni dobiček družbe TV2 Reklame prenese na sklad TV2, ne bila upoštevna pri odgovoru na vprašanje, ali je država nadzirala navedena sredstva, saj je ta imela možnost odločiti, da bodo ta sredstva služila drugemu namenu kot za tak prenos.
- 33 Poleg tega je po navedbah Komisije Splošno sodišče v točkah 209 in 213 izpodbijane sodbe napačno razlagalo sodbo z dne 13. marca 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160), in potegnilo neustrezno vzporednico med to sodbo in obravnavano zadevo.
- 34 Nadzorni organ EFTA in družba Viasat tako kot Komisija menita, da je Splošno sodišče s tem, da je presodilo, da zadevni prihodki iz oglaševanja ne pomenijo „državnih sredstev“ v smislu člena 107(1) PDEU in torej niso „državna pomoč“ v smislu te določbe, napačno uporabilo pravo.
- 35 Družba TV2/Danmark in Kraljevina Danska nasprotujeta argumentaciji Komisije.
- 36 Trdita zlasti, da je bil nadzor danske države nad prihodki iz oglaševanja, prenesenimi v letih 1995 in 1996 prek sklada TV2 na družbo TV2/Danmark, le teoretičen, saj je bilo s temi prihodki mogoče razpolagati le pod pogojem, da so bile najprej zadovoljene potrebe financiranja družbe TV2/Danmark, in da so bili v resnici vsi navedeni prihodki preneseni na družbo TV2/Danmark.
- 37 Družba TV2/Danmark in Kraljevina Danska ocenjujeta, da razlogovanje Komisije temelji na napačni razlagi danskega prava.
- 38 Poleg tega družba TV2/Danmark in Kraljevina Danska menita, da Splošno sodišče s tem, da je potegnilo vzporednico med okoliščinami obravnavane zadeve in položajem v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 13. marca 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160), nikakor ni napačno uporabilo prava.
- 39 Nazadnje Kraljevina Danska meni, da je razlikovanje, ki ga je Splošno sodišče napravilo med prihodki iz oglaševanja, ki jih je družba TV2 Reklame prek sklada TV2 prenesla na družbo TV2/Danmark, in sredstvi, ki izhajajo iz audiovizualnega prispevka, prenesenimi iz sklada TV2 na družbo TV2/Danmark, upravičeno zato, ker prvonavedeni izvirajo iz plačil zasebnih oglaševalcev družbi TV2 Reklame, drugonavedeni pa so nastali zaradi dajatve, ki jo država pobira, da bi zagotovila financiranje danske javne službe radiodifuzije.

Presoja Sodišča

- 40 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je za opredelitev za „pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU potrebno, da so izpolnjeni vsi pogoji iz te določbe (glej sodbo z dne 17. julija 2008, Essent Netwerk Noord in drugi, C-206/06, EU:C:2008:413, točka 63 in navedena sodna praksa).
- 41 V navedeni določbi so določeni štirje pogoji. Prvič, ukrep mora biti državni ukrep oziroma ukrep iz državnih sredstev. Drugič, ta ukrep mora biti tak, da lahko prizadene trgovino med državami članicami. Tretjič, s tem ukrepom mora biti upravičencu dana prednost. Četrto, izkrivljati mora konkurenco ali groziti, da jo bo izkrivljal (glej sodbe z dne 24. julija 2003, Altmark Trans in

Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, točka 75; z dne 17. julija 2008, Essent Netwerk Noord in drugi, C-206/06, EU:C:2008:413, točka 64, in z dne 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! in drugi, C-262/12, EU:C:2013:851, točka 15).

- 42 V obravnavani zadevi je sporen samo prvi od teh pogojev.
- 43 V zvezi s tem pogojem, da mora biti ugodnost dodeljena bodisi neposredno bodisi posredno iz državnih sredstev, je treba navesti, da lahko tudi ukrepi, ki ne vključujejo prenosa državnih sredstev, spadajo v okvir pojma „pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU (glej med drugim sodbe z dne 16. maja 2002, Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, točka 36; z dne 30. maja 2013, Doux Élevage in Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, točka 34, in z dne 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! in drugi, C-262/12, EU:C:2013:851, točka 19).
- 44 Tako pojem ukrep „iz državnih sredstev“ v smislu te določbe poleg ugodnosti, ki jih dodeli država neposredno, vključuje tudi ugodnosti, ki se dodelijo prek javnega ali zasebnega subjekta, ki ga določi ali ustanovi ta država za upravljanje pomoči (glej sodbe z dne 13. marca 2001, PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, točka 58; z dne 30. maja 2013, Doux Élevage in Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, točka 26, in z dne 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! in drugi, C-262/12, EU:C:2013:851, točka 20).
- 45 Pravo Unije namreč ne more dovoliti, da bi se lahko pravila o državnih pomočeh zaobšla že zgolj z ustanovitvijo avtonomnih institucij, pristojnih za dodeljevanje pomoči (glej sodbo z dne 16. maja 2002, Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, točka 23).
- 46 Poleg tega je treba navesti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča člen 107(1) PDEU zajema vsa denarna sredstva, ki jih javni organi dejansko lahko uporabijo za podporo podjetjem, ne glede na to, ali spadajo ta sredstva trajno med državno premoženje ali ne. Zato tudi če zneski, ki ustrezajo zadevnemu ukrepu, niso trajno v državni blagajni, dejstvo, da ostajajo stalno pod javnim nadzorom in torej na razpolago pristojnim nacionalnim organom, zadostuje, da se jih opredeli za „državna sredstva“ (glej sodbe z dne 16. maja 2002, Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, točka 37; z dne 17. julija 2008, Essent Netwerk Noord in drugi, C-206/06, EU:C:2008:413, točka 70; z dne 30. maja 2013, Doux Élevage in Coopérative agricole UKL-ARREE, C-677/11, EU:C:2013:348, točka 35, in z dne 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! in drugi, C-262/12, EU:C:2013:851, točka 21).
- 47 Iz tega sledi, da kadar so sredstva javnih podjetij pod nadzorom države in so ji torej na razpolago, ta sredstva spadajo v okvir pojma „državna sredstva“ v smislu člena 107(1) PDEU. Država lahko namreč z izvrševanjem svojega prevladujočega vpliva nad takimi podjetji zlahka usmerja rabo njihovih sredstev, da po potrebi financira posebne ugodnosti v korist drugih podjetij (glej v tem smislu sodbo z dne 16. maja 2002, Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, točka 38).
- 48 Okoliščina, da zadevna sredstva upravljajo subjekti, ki so ločeni od javne oblasti, ali da so ta izvorno zasebna, v zvezi s tem ni pomembna (glej v tem smislu sodbi z dne 2. julija 1974, Italija/Komisija, 173/73, EU:C:1974:71, točka 35, in z dne 8. maja 2003, Italija in SIM 2 Multimedia/Komisija, C-328/99 in C-399/00, EU:C:2003:252, točka 33).
- 49 Kakor je Splošno sodišče navedlo v točki 176 izpodbijane sodbe, v letih 1995 in 1996 oglasnega prostora družbe TV2/Danmark ta družba ni tržila sama, temveč je to delala tretja družba TV2 Reklame, dobiček od tega trženja pa je bil na družbo TV2/Danmark prenesen prek sklada TV2.
- 50 Glede tega ni sporno, da sta bili tako kot družba TV2/Danmark tudi družba TV2 Reklame in sklad TV2 javni podjetji v lasti danske države in sta imeli nalogo upravljati prenos prihodkov iz trženja navedenega oglasnega prostora na družbo TV2/Danmark.

- 51 Torej je bila celotna pot teh prihodkov do njihovega prenosa na družbo TV2/Danmark urejena z dansko zakonodajo, na podlagi katere sta javni podjetji, ki ju je država posebej pooblastila za to, imeli nalogo upravljati navedene prihodke.
- 52 Zadevni prihodki so bili tako pod javnim nadzorom in na razpolago državi, ki je lahko odločala o njihovi uporabi.
- 53 Zato v skladu s sodno prakso Sodišča, navedeno v točkah od 43 do 48 te sodbe, zadevni prihodki pomenijo „državna sredstva“ v smislu člena 107(1) PDEU.
- 54 Iz tega izhaja, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 220 izpodbijane sodbe presodilo, da prihodki iz let 1995 in 1996, ki so nastali družbi TV2 Reklame s trženjem oglasnega prostora družbe TV2/Danmark in so bili na zadnjenavedeno družbo preneseni prek sklada TV2, ne pomenijo državnih sredstev in da jih je zato Komisija napačno opredelila za „državno pomoč“, napačno uporabilo pravo.
- 55 Kakor je bilo že navedeno v točki 48 te sodbe in v nasprotju s tem, kar je razvidno iz točke 211 izpodbijane sodbe, dejstvo, da so bili ti prihodki, ki so prihajali od oglaševalcev, zasebnega izvora, ni upoštevno pri odgovoru na vprašanje, ali so jih danski organi nadzirali.
- 56 Poleg tega je Splošno sodišče v točkah 208 in 212 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da sredstva, ki jih upravljajo javna podjetja in ki prihajajo od tretjih oseb, lahko pomenijo državna sredstva zgolj takrat, kadar jih njihovi lastniki prostovoljno dajo državi na razpolago ali se jim odpovejo in država prevzame njihovo upravljanje.
- 57 V nasprotju z navedbami Splošnega sodišča namreč taka ugotovitev nikakor ne temelji na sodni praksi Sodišča.
- 58 Enako velja za ugotovitve, navedene v točkah 214, 215 in 217 izpodbijane sodbe, da zgolj del teh prihodkov, ki v skladu z odločitvijo ministra za kulturo ni bil prenesen na družbo TV2/Danmark, lahko pomeni državna sredstva in da neobstoj obveznosti vsakoletnega prenosa navedenih prihodkov iz sklada TV2 na družbo TV2/Danmark ne more pripeljati do drugačne presoje.
- 59 Kot je bilo namreč ugotovljeno v točkah od 49 do 52 te sodbe, je javni nadzor nad zadevnimi oglaševalskimi prihodki obstajal zato, ker so te prihodke upravljala javna podjetja v lasti danske države. Poleg tega ni sporno, da je na podlagi danske zakonodaje minister za kulturo imel možnost odločiti, da se bodo ti prihodki uporabili v drug namen kot za prenos na sklad TV2.
- 60 Nazadnje, položaja v obravnavani zadevi ni mogoče primerjati s položajem v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 13. marca 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), s katero je Sodišče presodilo, da obveznost zasebnih podjetij za oskrbo z električno energijo, da po določenih minimalnih cenah odkupujejo električno energijo, proizvedeno iz obnovljivih virov energije, ne vključuje nobenega neposrednega ali posrednega prenosa državnih sredstev podjetjem, ki proizvajajo tovrstno električno energijo (glej sodbe z dne 13. marca 2001, *PreussenElektra*, C-379/98, EU:C:2001:160, točka 59; z dne 17. julija 2008, *Essent Netwerk Noord in drugi*, C-206/06, EU:C:2008:413, točka 74, in z dne 19. decembra 2013, *Association Vent De Colère! in drugi*, C-262/12, EU:C:2013:851, točka 34).
- 61 Zadnjenavedena zadeva se je namreč nanašala na zasebna podjetja, ki jih zadevna država članica ni pooblastila za upravljanje državnih sredstev, temveč so imela obveznost nakupa z lastnimi finančnimi sredstvi (glej sodbi z dne 17. julija 2008, *Essent Netwerk Noord in drugi*, C-206/06, EU:C:2008:413, točka 74, in z dne 19. decembra 2013, *Association Vent De Colère! in drugi*, C-262/12, EU:C:2013:851, točka 35, ter sklep z dne 22. oktobra 2014, *Elcogás*, C-275/13, neobjavljen, EU:C:2014:2314, točka 32).

- 62 Poleg tega v navedeni zadevi zadevnih sredstev ni bilo mogoče šteti za državna sredstva, ker nikoli niso bila pod javnim nadzorom (glej sodbo z dne 19. decembra 2013, Association Vent De Colère! in drugi, C-262/12, EU:C:2013:851, točka 36, in sklep z dne 22. oktobra 2014, Elcogás, C-275/13, neobjavljen, EU:C:2014:2314, točka 32).
- 63 Kakor pa je bilo že navedeno, se obravnavana zadeva nanaša na javni podjetji, in sicer na družbo TV2 Reklame in sklad TV2, ki ju je danska država ustanovila, vzdrževala in pooblastila za upravljanje prihodkov, nastalih s trženjem oglasnega prostora drugega javnega podjetja, in sicer družbe TV2/Danmark, tako da so bili ti prihodki pod nadzorom danske države in njej na razpolago.
- 64 Zato je Splošno sodišče s tem, da je v točki 213 izpodbijane sodbe presodilo, da je položaj v obravnavani zadevi podoben položaju v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 13. marca 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160), napačno uporabilo pravo.
- 65 V teh okoliščinah je treba sprejeti edini pritožbeni razlog, ki ga je Komisija navedla v utemeljitev svoje pritožbe, in izpodbijano sodbo razveljaviti v delu, v katerem je bil z njo sporni sklep razglašen za ničen v delu, v katerem je Komisija ugotovila, da so prihodki iz oglaševanja za leti 1995 in 1996, nakazani družbi TV2/Danmark prek sklada TV2, državne pomoči.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 66 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča, če je pritožba utemeljena. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko samo dokončno odloči o zadevi ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.
- 67 V obravnavanem primeru Sodišče meni, da je treba dokončno odločiti o tožbi družbe TV2/Danmark za razglasitev ničnosti spornega sklepa.
- 68 Glede tega zadošča navesti, da je iz razlogov, navedenih v točkah od 43 do 64 te sodbe, četrti tožbeni razlog, ki ga je družba TV2/Danmark navedla v utemeljitev svojega tretjega podrednega tožbenega predloga, treba zavrnilo.
- 69 Zato je tožbo družbe TV2/Danmark treba zavrnilo.

Stroški

- 70 Sodišče v skladu s členom 184(2) Poslovnika Sodišča odloči o stroških, če je pritožba utemeljena in če samo dokončno odloči v sporu.
- 71 V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) navedenega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 72 Ker sta Komisija in družba Viasat predlagali, naj se družbi TV2/Danmark naloži plačilo stroškov, in ker ta s predlogi ni uspela, se ji naloži, da poleg svojih stroškov nosi stroške, ki so Komisiji in družbi Viasat nastali v postopku na prvi stopnji in s to pritožbo.
- 73 V skladu s členom 140(1) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, države članice in institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške.
- 74 Kraljevina Danska, ki je intervenirala na prvi stopnji, nosi svoje stroške.

- 75 V skladu s členom 140(2) Poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, Nadzorni organ EFTA nosi svoje stroške, če je interveniral v sporu.
- 76 Zato Nadzorni organ EFTA, ki je interveniral v tem pritožbenem postopku, nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

- 1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 24. septembra 2015, TV2/Danmark/Komisija (T-674/11, EU:T:2015:684), se razveljavi v delu, v katerem je bil z njo Sklep Komisije 2011/839/EU z dne 20. aprila 2011 o ukrepih, ki jih izvaja Danska (C 2/03) za TV2/Danmark, razglašen za nič en v delu, v katerem je Evropska komisija ugotovila, da so prihodki iz oglaševanja za leti 1995 in 1996, nakazani družbi TV2/Danmark prek sklada TV2, državne pomoči.**
- 2. Tožba družbe TV2/Danmark A/S za razglasitev ničnosti Sklepa 2011/839 se zavrne.**
- 3. Družba TV2/Danmark A/S nosi svoje stroške in stroške, ki so Evropski komisiji in družbi Viasat Broadcasting UK Ltd nastali v postopku na prvi stopnji in s to pritožbo.**
- 4. Kraljevina Danska in Nadzorni organ EFTA nosita svoje stroške.**

Podpisi